

A rakétaháború irányítói kiiktatták a józan észt

2024 december 02. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
nincs értékelve

Még

Mérték

Mintha csupán néhány kiválasztott politikus dönthetne nyolcmilliárd ember életének és halálának kérdésében.

Büszke emberekként különös elragadtatással hisszük, hogy fajunk – a teremtett ember – az ész által vitte többre a

Föld más lakóinál. Eme paradox evolúciós elmélet napjaink értelmetlen vagy értelmezhetetlen történései miatt mintha újra el?térbe kerülne. A megcáfolhatatlannak tartott gondolatiság számos politikai és filozófiai irányzat jelszava volt korábban is. De hogyan jutottunk el idáig, amikor a valódi ész helyét az er? és annak öncélúsága vette át?

Az emberi történelem során hadseregek és tömegek ereje vitte sikerre a kit?zött célokat.

Az ész gy?zelme mindig az er? támogatásával vált lehet?vé. Ahogy azonban haladtunk el?re az id?ben, az er? egyre inkább el?bbre került, míg az ész háttérbe vonulva irányított. Ez vezetett a felvilágosodás, a kommunizmus és a fasizmus kifacsart életfelfogásának megjelenítéséhez.

Kiderült ugyanis, hogy a történelmi zsákutcák csak az er? által „befogadhatók” az emberek számára, a rábeszélés már igencsak kevésnek bizonyult volna.

A legújabb korban új id?k szele fújta meg a hatalom megszerzésében érdekelt er?terek képzeletbeli vitorláit. Napjainkra az er? vált dominánssá. A hatalomért folytatott politikai küzdelmek, gazdasági ütközetek és katonai konfliktusok mind az er? demonstrációjáról szólnak.

A technológia fejl?dése – az ész erejéb?l táplálkozva – lehet?vé tette, hogy az er? öncélúvá váljon, miközben elt?nt, de legalábbis háttérbe szorult mögüle az irányító értelem. Gyakran jelennek meg a már nem irányított, hanem „elszabadult” logikák az er?szak és ezzel együtt járó er?fitogtatás formájában.

Minapi példánál maradva: indulnak az Amerikából Ukrajnába szállított ATACMS rakéták, hogy orosz területen becsapódva provokációt idézzenek el?, ráadásul úgy, hogy eme fejlett technikát nem ukránok, hanem a Pentagon tisztjei hozzák harchelyzetbe. Amivel semmi mást nem értek el, csupán azt, hogy erre válaszul a legújabb fejlesztés? orosz Oresnyik rakéták elháríthatatlan sebességgel érjék el célpontjukat, jelezve a másik fél eltökéltségét a „ki az er?sebb?” játszmában. De, ha bárki azt gondolná, hogy ezzel vége, hisz mindkét er? demonstrált, óriásit téved, mivel

az amerikaiak újabb esélyt adnak az ?rületnek és rendszerbe állítják a Trident–2 interkontinentális ballisztikus rakétákat. Amivel persze újabb reakciót gerjesztenek az ismét célba vett ellenfél oldalán, a háborúpárti héják örömére.

Eszerint egy olyan világban élünk, ahol az er? dominanciája mellett az ész végleg elt?nni látszik. Hová lett az érdekérvényesítés formáját elegánsan és sokkal hatékonyabban képvisel? diplomácia, a személyes politikusi részvételt igényl? kerekasztal varázslata? Vagyis hová lettek a konfliktuskezelés elegáns formái? Elfogyott volna a papír, melyekre diplomáciai jegyzékek íródhatnának, hogy gyors futárok kézbesítsék egyik és másik címre? Vagy a telefonok feltöltéséhez szükséges energiát is átcsoportosították a fegyvereket fejleszt? üzemek 24 órás m?ködtetésére?

El lehet pusztítani a nyolcmilliárd földlakót, hogy csak annyian maradjanak életben, akik a végén mindannyian odafférnek ahhoz a bizonyos kerekasztalhoz. De mir?l fognak megállapodni? És hol lesz az éljenz? tömeg, hol a galambokat ereget? fehér ruhások és persze a nagy buzgalommal tudósító sajtó, hogy magasztos szavakkal ecseteljék a kitört békét?

A globális politikai színtéren ma már nem országokról vagy nemzetek kormányairól van szó, hanem egyénekr?l: Putyinról, Bidenr?l, Trumpról, Zelenszkijr?l és néhány hervatag európai vezet?r?l, tisztelet a nagyon kevés kivételnek. Mintha a világ nyolcmilliárd lakója nem számítana és csupán néhány kiválasztott politikus dönthetne életünk és halálunk kérdésében. Ezek a vezet?k, akik rakéták irányzékára pingálják gy?zelmeik jelképét, elfeledkeztek arról, hogy az általuk gerjesztett pusztítás mindenkit elérhet, beleértve saját családtagjaikat is.

A történelem során az emberiség sokszor szembesült hasonló helyzetekkel, de mindig talált megoldást. Most azonban mintha a világ vakon követné az er?t, figyelmen kívül hagyva a következményeket.

Amivel világszerte szemben állunk, az egy monolitikus, könyörtelen összeesküvés, mely egyre növekv? befolyását els?sorban rejtett eszközökkel éri el

– nyilatkozta John F. Kennedy. Ugyanezt John Lennon így jellemezte:

Elmebeteg emberek irányítják világunkat elmebeteg célokkal. És az egészben az a legelmebetegebb, hogy aki err?l beszél, azt azonnal elmebeteggé nyilvánítják.

A két John szavai ma is aktuálisak. Mindketten figyelmeztettek a világunkat irányító, rejtett er?kre. Tragikus módon mindketten merénylet áldozatai lettek. A hivatalos narratíva szerint egy-egy ?rült végzett velük. A történelem azt mutatja, hogy az er? gyakran elnyomja az igazságot.

A 2020-as évekre úgy t?nik, n?tt a „játszma” tétje. Mintha „all in” licitálás indult volna el. Mindent egy lapra! Csak az a gond, hogy minket, embereket kibicekként kezelve vettek célba a játékot játszók rakétái. Er? feszül er?nek, miközben kiiktatták a józan észt.

Amennyiben az „er?tér” tagjai semmibe vesznek minket, mi a helyzet a végrehajtó állománnyal? Mire gondolnak a hús-vér apparátus tagjai, a katonák és a gazdaság m?ködését biztosító emberek tömegei, akik képesek – megfelel? akarattal – szembeszállni, ha másért nem is, de saját családjuk védelmében?

Churchill egyszer azt mondta:

A legtöbb ember id?nként belebotlik az igazságba. A többségüknek sikerül összeszednie magát, és továbbmenni, mintha mi sem történt volna.

Talán itt az ideje, hogy cáfoljuk Churchill szavait és képesek legyünk elérni, hogy a megválasztott vezet?k ne csak ráébredjenek, hanem be is fogadják az igazságot.

Földi László

A szerz? titkosszolgálati szakért?, a Védett Társadalom Alapítvány kuratóriumának elnöke

www.magyarnemzet.hu

Ajánló